

לעורכת־הדין נירה לידסקי יש חתולה שמה ימאשיטה

ל ולא סיפרו את הסיפור שתיים מעורכות־הדין המובילות במדינה, היה קשה להאמין בו. הוא נוגע לימאי שיטהרות, החתולה המשותפת — שלא ביריעתן — של הפרקליטות נירה לידסקי ועדנה קפלן.

לפני שלוש שנים אימצה חתלתולה קטנטנה את מישפחת לידסקי. היא הופיעה אצל עורכת־הדין הנודעת, יבבה, התפנקה ושבתה את ליבה. מכיוון שהיתה קטנה מאוד, זכתה בטיפול מיוחד, קיבלה חלב ממוצץ ופינוק ללא־גבול. פניה נראו אכזוטיים, ועל־כן קראה לה נירה לידסקי ימאשיטה, שם יפאני למהרין.

את השגר הראשון המליטה ימאשיטה בארוך־הבגדים של גבירתה. סדר־היום הרגיל היה שהחתולה קיבלה חלב, הלכה לעיסוקיה, חזרה בצהריים וחייכה ליד המוסך למכוניתה של עורכת־הדין שחזרה מהעבודה. היא רד־פה אחריה למיטבה, התלטפה, שיחקה וקיבלה את השניצל לארוחת־הצהריים. לפני שנה נעלמה ימאשיטה לפתע. נירה לידסקי דאגה לה וחששה שמא החתולה נדרסה. אחרי חיפוש ארוך

לעורכת־הדין עדנה קפלן יש חתולה קוראים לה תות

לידסקי ועדנה קפלן, אין הן נוהגות לבקר זו ביתה של זו. לפני חודשיים התברר להן כי בראשונה בקאריירה שלהן הן סניגוריות בתיק־אונס משור תפ. השתיים מייצגות, יחד עם עורך־הדין אורי וגמן, את הנערים בני־הטור בים מסכיון, הנאשמים באונס נערה על שולחן הביליארד.

לצורך בדיקת חומר מסויים בתיק האונס, הגיעה נירה לידסקי לפני שבוע לביתה של עדנה קפלן. כאשר ראתה את החתולה קראה: „מה עושה כאן ימאשיטה?“

קפלן הנדהמת הסבירה שזוהי חתולתה, תות, המתגוררת בביתה.

רק אז התברר לשתיים כי מזה יותר משנה הן מתחלקות בחסדיה של החתולה, שהשכילה לשמור את צעדיה כסוד. כבוקר היתה לוגמת את ספלי־החלב בבירת קפלן, יוצאת לטיול ובאה בצהריים לביתה של לידסקי. שם חיכ־תה ליד המוסך וקיבלה את השניצל האהוב עליה. את הערבים חילקה כמעט שווה בשווה בין שתי גבירותיה. רק את בנה, פרעה נכה, לא חילקה. הוא נותר ברשותה הבלעדית של עדנה קפלן.

חתולתן של שתי גברות

פרקליטה לידסקי וימאשיטה „שיניתי את יחסי“

פרקליטה קפלן „מה היא עושה כאן“

נמצאה ימאשיטה בחצר סמוכה, יחד עם שלושת גוריה הטרניים. היא חזרה לבית גבירתה, אבל לא התמידה בכך. מפעם לפעם היתה נעלמת וחוזרת רק לזמני הארוחה. הדבר לא העלה דאגה מיוחדת בליבה של עורכת־הדין, המכירה את אורחותיהם של חתולים, והיודעת כי הם חיים על פי החלטה אישית ושיר־קולים חתוליים.

בשכונת רמת־הון, שם מתגוררת נירה לידסקי, גרה עוד עורכת־דין מפור־סמת — עדנה קפלן, מי שהיתה הסי

פרעה, כפי שמתבקש לבנה של תות. כאשר התברר, במשך הזמן, שהגור הוא נכה ברגלו, זכה בתוספת לשמו ונקרא מאו „פרעה נכה“.

גם עורכת־הדין הבחינה שהי חתולה שלה אינה נמצאת בבית במשך כל שעות היום, אבל גם היא לא ייחסה לכך כל חשיבות, מכיוון שהכירה את נפשם החופשית של החתולים. למרות הידידות השוררת בין נירה

עדנה קפלן חיפשה חתול חדש, כאשר הגיעה לביתה חתולת־רחוב יפה ומפונקת. החתולה, בצבעים שחור לבן, התמקמה בבית, ייללה לתשומת־לב וביקשה אוכל. פניה האכזוטיים של החתולה הזכירו לעורכת־הדין קפלן את חתולי מצריים העתיקה, והיא קראה לה תות, על שם הפרעה תות־אנך־אמון. לא עבר זמן רב והחתולה תות הביאה את גורה הקטן, שנקרא מיד

ניגורית של חווה יערי. שתי עורכות־הדין גרות ברחובות סמוכים, במרחק מה זו מזו, ובין בתיהן יש כביש ראשי סואן.

גם עדנה קפלן היא אוהבת־חיות מושבעת. בעבו גידלה תוכי מרבר, כלב וחתולה. החתולה, ששמה היה שלוש, מכיוון שבפרוותה היו שלושה צבעים, נעלמה לפני שנה, וכל המיש־פחה הצטערה על־כך מאוד.

„אני מוכרתה לאמר כי שיניתי את יחסי לחתולה בעיקבות התגלית“, הוד־תה עורכת־הדין קפלן.

נירה לידסקי העלתה השערות שור נות מדוע חתולה בעלת חזות אכזוטיה בוחרת דווקא בעורכות־דין מן השורה הראשונה. בין יתר ההשערות עלו סב־רות על גילגולה הקודם של החתולה, על נטיותיה האקדמיות ועל חששה כי באחד הימים תהיה זקוקה לסניגורית מעולה, וטובות השתיים מן האחת.

אילנה אלון
צילום: ציון צפריר

ולאורך כל הדרך הופעה היא העירה לו על כך. בדרך חזרה היא כבר לא רצתה להתרגו. היא נהגה בעצמה עד תל־אביב, והוא ישן מאחור.

■ רבים ממכרו של הנסיך הרוסי ניקולאי גאליצין, בע־לה של שלומוציון קינן, אינם מזהים אותו כשהוא עובר ברחוב בניגדי־עבודה מלאים בכיתמי־צבע. גאליצין התחיל לעבוד בת־עשיית־הטרסים, לא כשחקן אלא כעורך בעבודות שונות, וכיניהן בניית־תפאורות.

נעמי רון זוהר אוהליאב

ריגיל לנהוג כשירו האחת בלבד על ההגה. זה הרגיו את צוריאל,

מיצפה־דמון. הנהג שהסיע אותה, צעיר בן 18, העובר כעוזר־מפיק,

פסוקי השבוע

● **יוֹד אֲשֶׁר, יֵאָסֵר עֲרֵפְאֵת, לַעִיִּתוֹנָאֵי אַמְרִיקָאֵי, עַל רַצִּיּוֹת כּוֹנְנֹתָיו לְגַבֵּי שְׁלֹם עַם יִשְׂרָאֵל: „אֵינִי לֹא רֹצֵחַ שִׂיאֵמִינוּ לִי, אֲנִי רֹצֵחַ שִׁינְסוֹ אוֹתִי!“**

● **הַחֲזָאֵי אֹרֵי בָּךְ, עַל מִיקְצוּעוֹ, חִיּוּזֵי מִזְג־הַאֹזִיר: „מִט־אֹרְלוּגִיָּה זֶה קֶצֶת לְדַעַת וְהַרְבֵּה לְהַאֲמִין!“**

● **חִ"כ עֹזִי בְרַעַם, הַמִּזְכֵּ"ל הַיּוֹצֵא שֶׁל מִיפְלַגַת־הַעֲבֹדָה, בְּהוֹפְעָה לְמַעַן אִישׁ־הַמַּעֲרָךְ דּוֹיֵד בּוֹסְקִילָה, הַרְץ לְרֵאשׁוֹת הַמּוֹרֵ עֵצָה הַמְקֻזְמֵת שְׁדֵרוֹת: „נִשְׁתָּה כּוֹלֵנוּ טַאקִּילָה / לְכַבּוּדוֹ שֶׁל דּוֹיֵד בּוֹסְקִילָה!“**

כח לספק את הסחורה. וכן הלאה. במקומות רבים הוא ניסה לקנות אמון וניפנף בשמו של האח המות נות. השבוע הוא הורה בסעיפי האשמה בבית־מישפט השלום ברחובות. קשה להניח שאחיו של הנאשם היה מאשר את הפיי־המסוג הזה, אמר השופט הרן פיינשטיין, ושלח את עורקבי ל־20 חודש־מאסר. הוא גם חייב אותו לשלם לכל אחר מקורב־נותיו את כפל הנוק שנגרם לו.

■ **שְׂרֵי צוּרִיאֵל, שֶׁחֲקִינֵית וּמֵרְתָה, הוֹפִיעָה לְפָנֵי יֵלְדִים ב־**

רית החליט לעשות הסבה מיק־צועית, והתחיל ללמוד רפואה. הוא התמחה ברפואת־עיניים. לפני שנים אחדות רכש מטוס־סילון פרטי, המשמש אותו בני־סיעותיו הרבות ברחבי־היבשת.

■ **בְּצַלָּל עוֹרְקָבִי, אַחִיו שֶׁל זֹהָר אֲרֵגוֹב, נִיִּסָּה אַחֵרִי מוֹת אַחִיו לְכַנּוֹת לְעֵצְמוֹ קַאֲרִיִּירָה שֶׁל זֶמֶר, הוֹפִיעַ בְּמוֹעֲדוֹגִים וְב־אִירֻעִים שׁוֹנִים, אֲבָל בְּאוֹתוֹ זֶמֶן הוּא נֶהֱגַ גַּם לְרֵמוֹת אֲנָשִׁים. עוֹר־קָבִי הִיָּה מִזְמִין מוֹנִיָּוֶת, נוֹסֵעַ וּמְתַחַק בְּלִי לְשֹׁלֵם. בְּמִיִּסְפָּרָה אַחַת הוּא הַצִּיעַ לְמַכּוֹר מִיִּבְשֵׁי־שִׁיעַר, לְקַח כֶּסֶף עַל־הַחֲשׁוֹן וְשִׁי**